

berettiget, at Aviser optage Annoncer; saa længe de lade dem blive i Bladet, finder jeg, at det er en fuldkommen regelmæssig og rigtig Industrif, men naar Bladudgiverne derimod lade noget hvilket som helst andet Trykt, end hvad der udtryffeligt hører til Bladet følge med dette, finder jeg, at de gaae udenfor deres egentlige Opgave. Jeg skal tillade mig at tilføie, at de derved gaae udenfor denne Opgave paa en imod Postvæsenet overordentlig uretfærdig Maade, thi de tage naturligvis en Betaling af den, der vil have sin Subscriptionsplan, eller hvad det nu er, forsendt med Avisen, og denne Betaling, hvorfor de aldeles Intet yde, ville de have, at Postvæsenet heelt skal lade dem beholde; men dette finder jeg ikke billigt imod Postvæsenet; jeg synes, at de i alt Fald kunde dele Fortjenesten med det. — Det ærede Medlem omtalte endnu et Punkt, som han mere henstillede, nemlig at Postvæsenet umblader at modtage Bestillinger i visse Dage af Qvartalet. Jeg skal nærmere erkyndige mig om Grunden dertil; men jeg antager, at det skeer, fordi man maa sikke sig, at Bestillingen kan være tilstede hos Ud-giveren af Avisen i rette Tid inden den 1ste. Jeg kan dog ikke bestemt sige, at dette er saaledes, men er der Noget at lempe i den Henseende, skal det være mig en Fornøjelse at hode derpaa. — Med Hensyn til Efterbeta-lingen maa jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke gauffe forholder sig saaledes, som det ærede Medlem har sagt, thi vel bliver den en-delige Afregning med Avisen først opgjort ved Slutningen af Qvartalet, men jeg troer, at saa godt som alle eller i alt Fald de aller-fleste Aviser paa Forlangende faae Forskud i Løbet af Qvartalet; og det endog betydelige Forskud. Det er tilfældigt, at jeg har seet dette i en indkommen Correspondance; jeg har ikke nogen videre Oversigt derover, men jeg troer, at alle Aviserne ville kunne faae saadant Forskud, naar de henvende sig dertil til Postvæsenet, og der vil vistnok ogsaa fremde-les blive udviist megen Liberalitet i denne Henseende.

Naar det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Lauher) spurgte mig, om jeg har nogen bestemt Plan for

Landpostvæsenets Udvikling, vil det ærede Medlem let indsee, at jeg ikke kunde have benyttet de Ord, jeg benyttede i mit forrige Foredrag, uden at jeg havde Mere for mig end en løs Tanke. Noget i det Gælfte udarbejdet Plan, som skulde kunne forelægges i et Udvalg og blive Gjenstand for nærmere Drøftelse, har jeg vel ikke, men jeg troer, at jeg har Noks for mig til, at de Ord, jeg har brugt, skulle vise sig ikke at være noget Mundskveir. Dog selv om ogsaa dette skulde være Tilfældet, maatte jeg dog modsætte mig, at der kommer Noget ind i denne Lov om Postnettet, thi dette er med Flid til stor Nytte og med velberaad Hu holdte heelt udenfor dette Lovforslag.

Jeg tør nu maaffee slutte med en almindelig Bemærkning, nemlig i Anledning af en Ytring af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han fandt det urigtigt, at dette Lovforslag først var indbragt i Landstinget, men jeg troer ikke, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning. Jeg troer, at denne Lov efter hele sin Bessaffenhed og Indhold fuldkomment egner sig til at behandles først i hvilket som helst af Thingene; og naar man vil give begge Thingene tilstrækkeligt Arbejde, er det, som det ærede Medlem veed ingenkunde let at fordele det paa hensigtsmæssig Maade. Man maa derfor være noget liberal i saa Henseende; men jeg troer heller ikke, at denne Lov kan kaldes en Bevillingslov eller noget dermed i Forbindelse Staaende, saalidt som en Skattelov. Den indeholder kun en Ordning af en vigtig Gren af Stats tjenesten paa en saadan Maade, at dens finantielle Forhold i Virkeligheden blive bevarede saaledes, som de nu ere. Naar det ærede Medlem dernæst anførte, at den Omstændighed, at Sagen var behandlet først i Landstinget, kunde være en Grund for dette Thing til at sende Sagen i et Udvalg, og naar dette Punkt tillige er blevet berørt af flere andre Medlemmer, vil jeg selvfølgelig ikke blande mig i, hvad det ærede Thing vil beslutte i saa Henseende; thi dette sommer det sig ikke fra mit Standpunkt at gjøre. Jeg kan kun i Almindelighed sige, at jeg maa ansee en saa vigtig Lov for heldig; men jeg vil dog tillade mig at gjøre